

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على من لا نبي بعده .

اول فصل دتجوید مبادي

تجوید په لغت کې تحسین یا بنایسته کولوته وایي . او په اصطلاح کې هر حرف دخپل مخرج څخه سره دټولو صفاتو اداء کول بغیر دڅه تکلف نه په ډیر اساني سره .

دتجوید تعریف :- دا هغه علم دي چې په دي کې دمخارجواو صفاتو څخه بحث کيږي .

دعلم تجوید موضوع : ددي علم موضوع حروف هجا دي دالف نه تریا پوري .

دتجوید دعلم غرض :- دتجوید دعلم غرض یا مقصد دقران کریم صحیح تلاوت کول دي .

دتجوید دعلم فایده - ددي علم فایده ددواړو جهانوکامیابي اودالله تعالی رضا ده .

دتجوید دعلم فضیلت :- دادټولو علوموڅخه افضل او اشرف دي ځکه ددي تعلق دټولو شیانو څخه بهتر څیز سره دي چې هغه دالله تعالی کلام دي .

دتجوید دعلم حکم :- په قران کریم او حدیث نبوي او اجماع امت باندې ثابت دي چې په تجوید سره قران کریم تلاوت کول واجب او ضروري دي او په دي کې هیڅ اختلاف نشته . لکه څرنگه چې الله تعالی په سورت مزمل کې ارشاد فرمایي (وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيْلًا)

ترجمه : قران مجید بڼه ورو ورو او په اطمینان سره لوله . نویدغه صورت کې کولاي شي چې دتجوید مراعت پکې وکړي . تفسیر بیضاوي ددي ایت داسي ترجمه کوي : (وَجَوِّدِ الْقُرْآنَ تَجْوِيْدًا)

یعني قران په تجوید سره لوله دعلي (رض) څخه ددي ایت ترجمه . اسه منقول ده (الترتیل هو تجوید الحروف ومعرفة القلوب) .

ترجمه : ترتیل دي ته وایي په تجوید سره دحروفواداء کول او دوقفونو پیژندل او همدارنگه په حدیث شریف کې هم ارشاد دي (ان الله يحب ان يقرأ القرآن كما انزل) ترجمه : بیشکه الله (ج) ته داخوبنه ده یا الله (ج) خوبنوي چې قران کریم داسي ولوستلي شي لکه څنگه چې نازل شوي دي .

او دابنکاره خبره ده چې قران کریم په تجوید سره نازل شوي دي فقهاء امت مسلمه هم دالله (ج) او دهغه درسول (ص) دحکم په بنا باندې دعلم تجوید حاصلول دهغي په موافق قران کریم لوستل ضروري ګرځولي .

علامه جزري رحمه الله عليه په خپل مشهوره رساله مقدمة الجزريه کې فرمایلي دي (والاخذ بالتجوید حتم ولازم من لم یجود القرآن آثم) ترجمه : په تجوید سره قران لوستل حتمي او لازمي دي او څوک چې

[Pick the date]

کمپیوترايز : عبدالبصير (رحمانی)

تجوید

په تجويد سره قران نه لولي هغه گناهگار دي (لانه به الاله انــــزلـــــا-- وهكزامنه الينا وصلا) يعنى قران په تجويد سره لوستل ځكه ضروري دي چې الله تعالى قران كريم په تجويد سره نازل كړي دي او همدارنگه دا قران دالله تعالى نه مونږه پورې په تجويد سره رارسيدلي دي .

علامه شيخ محمد مكي نصر په خپل كتاب نهايت القول المفيد كې فرمايي (فقد اجتمعت المے معصومه من الخطاء علي وجوب التجويد من زمن النبي (ص) الي زماننا ولم يختلف فيه عن احد منهم وهذا اقوى الحجج).

ترجمه : بيشكه ټول امت مسلمه پدې باندې اتفاق كړي دي چې تجويد واجب دي دنبي كريم (ص) دزمانې نه زمونږ تر زمانې پورې او پدې كې هېچاهم اختلاف نه دي كړي او دا دټولو څخه مضبوط او قوي دليل دي يعنى پدې كې اختلاف نه كول دټولو څخه قوي دليل دی .

((دترتيل اجزاء))

دترتيل عمده او غټ اجزاء دوه دي : ((تجويدالحروف)) ((معرفه الوقوف))

لكه څرنگه چې لږ مخكې دحضرت علي (رض) په تفسير كې تېر شو او دترتيل تفصيلي اجزاء آتوته رسيږي .

ځكه چې تجويد الحروف هم په دوه قسمه دي (مخارج الحروف) او (صفات الحروف)

بياصفات الحروف هم په دوه قسمه دي اول ((صفات لازمه)) دوهم ((صفات عارضه)) او معرفه الوقوف هم په دوه قسمه دي اول ((محل وقف)) دوهم ((كيفيت وقف))

شكل

دوهم فصل دتجوید اول جزء

مخارج الحروف :- مخرج په لغت كې دوتلو ځاي ته ويل كيږي او په اصطلاح كې دكوموځايونو څخه چې حروف اداء كيږي هغې ته مخارج ويل كيږي بناء په قول مشهور باندې دحروفو مخارج ټول (۱۷) اووه لس دي او دامخارج په دوه قسمه دي ۱. مخرج محقق ۲. مخرج مقدر .

مخرج محقق هغې ته وايي چې دحلق يا لسان يا دشونډو داجزاوو څخه يو معين جزء وي .

او مخرج مقدر هغې ته وايي چې دحلق ،لسان او شونډو داجزاوو څخه نه وي اوكه وي نو جز معين به نه وي او دا دوه مخرج دي اول (جوف دهن) دوهم (خيشوم) او مخارج محقق پنځه لس (۱۵) دي دحلق دمخارجو څخه به شروع وكړو .

[Pick the date]

حلق په دري برخویشل شوي دي : اول (اقصی الحلق یعنی کښته برخه دحلق) دوهم (منځني يا وسط دحلق) دريم (ادنی یعنی لوړه برخه دحلق هغه برخه چې خولي ته نږدې ده) .

اول مخرج اقصي الحلق : ددې څخه دوه حروف اداء کيږي لکه (ء ، ها) .

دوهم مخرج وسط الحلق : ددې نه هم دوه حروف اداء کيږي لکه (ع ، حا) .

دریم مخرج ادني الحلق : ددې نه هم دوه حروف اداء کيږي لکه (غ ، خا) . او دې شپږو حروفوته حروف حلقې وايي چې مجموعه يې په لاندې شعر کې ذکر شوي ده :

حروف حلقې شش بود اي باوفا

همزه ها وعین وحا غین وخوا

اوس دلسان مخرجوته راځو چې په لسان کې لس (۱۰) مخارج دي .

څلورم مخرج: اقصاي لسان یعنی دژبې بيخ چې دمقابل تالو سره ولگيږي ددې نه (ق) اداء کيږي

پنځم مخرج : داهم اقصاي لسان دي خود (ق) دمخرج نه لږ لاندې خولي طرف ته ددې نه (ک) اداء کيږي . دې دواړو حروفوته (ق،ک) حروف لهاتيه يا لهويه وايي، لهات هغه ژبکی ته وايي کوم چې په حلق پورې زوړنده وي نو ددې دواړو حرفونو تعلق لهات سره دي ځکه ورته لهاتيه وائي .

شپږم مخرج : دژبې مينځ چې دمقابل تالوسره پيوست شي ددې نه دري حروف اداء کيږي لکه (ج،ش،ی) . ي غير مده يعني ياي لين او ياي متحرک اداء کيږي او دې دري واړه حروفو ته حروف شجريه وايي . شجر ددواړوژامو ترمينځ چې کومه خاليگاه ده هغې ته وايي .

مخکې ددې نه چې اووم مخرج ذکر کړو بايد دغابنونو نومونه وپيژنو ځکه چې راتلونکي مخارج دغابنونو سره تعلق لري .

په عام طور سره دانسان دوه دیرش ۳۲ غابڼونه وي مخکني څلور غابڼونوته (دوه پورته دوه کښته) ثنایا وايي پورتنی دووته يي ثنایاي علیا وايي او لاندني دووته يي ثنایاي سفلی وايي .

ددې په څنګ کې څلور غابڼونه نوردي چې هغې ته رباعیات وايي .

درباعیاتو په څنګ کې څلور نور غابڼونوته انیاب وايي او کواسر هم ورته وايي دانایابو په څنګ کې دوه پورته دوه لاندې څلور غابڼونوته ضواحک وايي . دضواحکو په څنګ کې دولس (۱۲) چې شپږ پورته او شپږ لاندې دي دپته طواحن وايي صرف همدغه طواحن (۱۲) دي نور ټول څلورڅلوردي او دطواحن په څنګ کې څلورآخري غابڼونه دي چې هغې ته نواجذ وايي دغه دري قسمه آخري غابڼونه (ضواحک ، طواحن ، نواجذ چې مجموعه يې (۲۰) غابڼونه کيږي دپته اضراس وايي .

لاندې دغابنونو خلاصه ذکر کيږي :

[Pick the date]

کمپیوٽرایز : عبدالبصیر (رحمانی)

تجوید

ثنايا څلور (٤)

رباعيات څلور (٤)

انياب څلور (٤)

ضواحڪ څلور (٤)

طواحن ڊولس (١٢) اضراس

نواجذ څلور (٤)

اووم مخرج :- کله چې اقصي حافه لسان داضراس عليا ديخونو سره ولگيري ددي نه (ض) اداء کيري دبنی طرف څخه وي او که دچپ طرف څخه وي ، خودچپ نه اسانه اداء کيري نسبت بنی طرف ته ، ددواړو طرفونو په يو ځل هم اداء کيري خودادير مشکل کاردي اودي حرف ته حافيه وايي .حافه دژبي اړخ ته وايي .

اتم مخرج :- ادني حافه مع طرف اللسان کله چې دثنايا ربعايات انياب او ضواحڪ بيخونوسره ولگيري ددي نه (ل) اداء کيري بنی طرف نه وي که چپ طرف نه وي خودادبنی طرف نه اسانه اداء کيري او ددواړو طرفو نه په يو ځل هم اداء کيري .

(تنبيه) د(ض) مخرج دحافي هغه برخه ده چې دحلق طرف ته نږدي ده او دي ته اقصي حافه وايي .د(ل) مخرج دحافي دهغي برخي نه اداء کيري کوم چې دخولي طرف ته ده او ديته ادني حافه وايي او همدارنگه د(ل) په اداء کولوکي دژبي څوکه هم دغابنونو سره لگيري مگر د(ض) داداء کولو په وخت کي دژبي څوکه دغابنونو سره بلکل نه لگيري .

نهم مخرج :- دژبي څوکه سره دادني حافه کله چه دثنايا ، ربعايات ، انياب بيخونو سره ولگيري ددي نه (ن) مظهره (هغه نون کي چې اظهار کيري) اداء کيري .

لسم مخرج :- دژبي څوکه او دثنايا او ربعايات بيخونه ددي څخه (ر) اداء کيري البته دي کي پشت زبان هم داخل دي يعني ددي داداء کولو په وخت کي ژبه شاطرف ته ميلان کوي او دنون مخرج ته نژدي دي خو دومره خبره ده چه دنون مخرج داداء کولو په وخت کي دژبي څوکه دتالو هغي حصي ته ميلان کوي کوم چې شونډوته نيژدي دي او د (ر) داداء کولو په وخت کي دژبي څوکه دتالو هغه حصي ته ميلان کوي کوم چې حلق طرف ته نيژدي وي (ل،ن،ر) دي دري واړو حروفوته حروف طرفيه او نلقيه وايي طرف او نلق دواړه په معني دکنار ي سره راځي .

يوولسم مخرج :- د (ط،د،ت) مخرج دي کله چې دژبي څوکه دثنايا عليا ديخونو سره ولگيري ددي څخه دا دري واړه حروف اداء کيري او دي حروفوته حروف نطعيه وايي .

دوولسم مخرج :- دژبي څوکه او دثنايا عليا هغه کناره چې د وریوسره پیوست دي ددي نه (ظ، ذ، ث، اء کیري دي دري واره حروفو ته حروف لثويه وايي لته وریو ته وايي .

ديارلسم مخرج :- دژبي څوکه دثنايا عليا او سفلی دروني يا داخلي کناري ددي څخه (ص،س،ز) اء کیري مگر دژبي څوکه دکناروسره نه لگيري دژبي څوکه او دکنارو ترمينځ لږ غوندي خلا باقي پاتي کيري البته دثنايا عليا کناري او دثنايا سفلی کناري لږ غوندي يو له بل سره پیوست کيري او که دپیوست نه شي نود صفير صفت نه اء کيري او دي دري واریو حروفو ته حروف اسليه او صفيري وايي .اسله دژبي هغه نري څوکی ته وايي .

څوارلسم مخرج :-د(ف) مخرج دي کله چې دثنايا عليا څوکی دلاندیني شونډو دلمدي برخي سره ولگيري ددي نه (ف) اء کيري .

پنځه لسم مخرج :- دواړه شونډي دي ددي څخه (ب، م، و) غير مده اء کيري صرف فرق دومره دي چې (ب) دشونډو دلمدي برخي څخه اء کيري او (م) دشونډو دوچي برخي څخه اء کيري او (و) دواړو شونډو دناتمام يو ځاي کيدو څخه اء کيري .
دي څلورواړو حروفو ته حروف شفويه وايي .

دمخارجو دوهم قسم مخرج مقدر

لکه څرنګه چې دمخرج مقدر تعريف بيان شو هغه دا چې مخرج مقدر هغي ته وايي چې دحلق يا لسان يا شفے داجزاوڅخه يومعين جزء نه وي.او مخرج مقدر دوه دي . اول خيشوم يعني دپزي اخري حصه خيشوم دحلق، لسان او شفے داجزاء ونه کوم جزء ندي جوف دهن اگر چې جزء دي خوجزءمعين نه دي شپارسم مخرج :- جوف دهن دي ددي نه دري حروف اء کيري (واو، الف، يا) کله چې مده وي الف دحلق دجوف نه اء کيري .

واو دشونډودجوف نه اء کيري . او (يا) دوسط لسان او تالو دجوف نه اء کيري ددي دري واره حروفو انتها په هوا باندي کيري .

يعني ددي اواز دباقي حروفو غوندي دحلق، لسان شفنين داجزاءو په کوم جزء باندي نه اودريري بلکه په هواکي خوريري او ختميري . او دي دري واریو حروفو ته حروف جوفيه، مده، او هوايه ويل کيري . جوفيه ځکه ورته وايي چې دجوف نه اء کيري . هوايه ځکه ورته وايي چې ددوي انتها په هوا باندي کيري، مده ځکه ورته وايي چې دمديت صفت پکي موجود دي .

اووه لسم مخرج :- دغه مخرج دخيشوم دي ددي نه غنه اء کيري دلته دغني څخه نون مخفای او نون مدغم به ادغام ناقص دي . داخفاء او دادغام بحث به وروسته ان شاء الله راشي .

دالف او همزه ترمينځ فرقونه :-

دالف او همزه ترمینح څلور فرقونه موجود دي .

۱، الف هميشه مده وي او همزه هيڅ کله مده نشي کيدلای .

۲، الف هميشه ساکن وي او همزه کله ساکنه او کله متحرک وي .

۳، همزه ساکنه دجټکي سره تلفظ کيږي او الف نرم بغير دجټکي تلفظ کيږي .

۴، الف دکلمي په اول کي نشي راتلای بلکه په مينح يا اخر کي راځي او همزه دکلمي په سر ،مينح او پاي کي راتلای شي (په ټولو ځايونو کي راتلای شي) دکلمي په سر کي چي کومه همزه راغلي وي هغه دالف په شکل بنودل شوي وي خوداهمزه ده ، الف دکلمي په سرکي بلکل نه راځي .

دالله تعالي په فضل سره مخارج الحروف پاي ته ورسيدل مخکي ددي چي دتجويدالحروف په دوهم جزء يعني صفات الحروف باندي شروع وکړو پکارده دچي دلحن په تعريف او اقسامو پيل وکړو ځکه مونږ دهر حرف مخرج وپيژانده که مور حرف دخپل مخرج نه اداء نه کړو معني کي يي بدلون او تغير راځي .

دلحن اقسام اود هغي حکم

لحن دتجويد ضد دي يعني تجويد قران صحيح لوستلو ته وايي او لحن دقران کريم غلط لوستلوته وايي مثلاً حرف دخپل مخرج نه اداء کول يا دهغي صفت لازمه يا صفت عارضه نه اداء کول يا په حرکات او سکانات کي غلطي کول دارنگه غلطي کولوته لحن ويل کيږي .

لحن په دوه معني گانو باندي استعماليږي . يو په معني دلب ولهجه لکه څنگه چي حديث شريف کي راځي (اقرءوا القرآن بلحون العرب واصوتها) ترجمه : تاسوقران دعربو په لب ولهجو باندي ولولي او دهغوي په اوازونو باندي) او دلحن بله معني ده غلط لوستل .

کله چي لحن دتجويد په مقابل کي استعمال شي نو په معني دغلطي سره راځي .

لحن په دوه قسمه دي (لحن جلي) او (لحن خفي)

لحن جلي بنکاره غلطيوته ويل کيږي او دا په پنځه قسمه دي :

۱، تبديل الحرف بالحرف : يعني ديو حرف پرځاي بل حرف لوستل لکه (الحمد) پرځاي په (الهمد) لوستل يا دالقدر پرځاي (الکرد) لوستل يا د (عليهم) پرځاي (اليم) لوستل يا د (مصلحون) پرځاي (مسلهون) لوستل .

۲، يوحرف زياتول ياکمول مثلاً : د(لم يلد) پرځاي (لم يالذ) لوستل اود (لم يولد) پرځاي (لم يُلذ) لوستل او په اول مثال کي الف زياتول او په دوهم مثال کي دلم يولد څخه واو کمول .

۳، تبديل حرکت بالحركت يعني ديو حرکت پرځاي بل حرکت لوستل مثلاً : دزبر پرځاي پيښ لوستل يا دضمه پرځاي فتحه يا کسره لوستل لکه : اِنْعَمْتَ پرځاي اِنْعَمْتُ لوستل يا د ختم الله پرځاي ختم الله لوستل

٤، تبدیل حرکت بالسکون یا تبدیل السکون بالحرکت مثلاً : خَلَقْنَا پَرْحَايِ خَلَقْنَا لوستل .

٥، مشدد مخفف او مخفف مشدد لوستل مثلاً : مُسْتَمِرُّ پَرْحَايِ مُسْتَمِرُّ بغير دشدنه لوستل .

اولحن جلي پنځه قسمونه لري او ددي حکم حرام دي ځکه جي په کلام الله کي تحريف دي ددي حروف تغير او تبديليزي او معني هم ورسره بدليزي او بعضي او قات پداسي غلطيو سره لمونځ هم فاسديزي نو دداسي غلطيوڅخه ځان ساتل ډير ضروري دي .

دوهم قسم لحن خفي : دلحن خفي معني ده پټه غلطي دا هغه غلطيو ته ويل کيږي چي هغه صفات نه اداء کول کوم چي دحروفو دتحمين او زينت سره تعلق لري اگرچي حروف دخپل مخرج نه بڼه پوره اداء شي کوم کمي او زياتي پکي ونه شي خو هغه صفات چه حرف ورسره مزين کيږي هغه نه اداء کول چي هغه ته صفات عارضه وايي او دصفاتو عارضه وو تفصيل به وروسته ان شاءالله راشي . مثلاً (را) چي کومو حالاتو کي پر يا مخم تلفظ کيږي هغه مخم نه اداء کول يا اخفا يا غنه نه کول يا مد نه کول . خلاصه دا چي (صفات لازمه صحيح نه اداء کولو ته لحن جلي وايي) او د (صفات عارضه وو صحيح نه اداء کولو ته لحن خفي وايي) اگر چي په لحن خفي په معني کي کوم بدلون نه راځي خودحروفو کوم زينت چي دي هغه له منځه ځي او ددي نه ځان ساتل هم ضروري دي او ددي حکم مکروه دي .

دتجوید دوهم جزء (صفات الحروف)

صفات دصفت جمعه ده او صفت په لغت کي داسي تعريفوو .

(ماقام بشي ء من المعاني) . يعني دمعانيو په لحاظ يوشي چه دبل شي پوري قايم وي . لکه علم او سپين والي : پس دعلم تحقيق بغير دعالم څخه نه کيږي او دسپين والي تحقيق بغير دسپين شي څخه نه کيږي .

او په اصطلاح کي دصفت تعريف : صفت هغه حالت او کيفيت دي چه دحروفو دمخرج نه د اداء کولو په وخت کي مخي ته راځي مثلاً دحرف پُر لوستل يا باريک لوستل يا سخت يا نرم لوستل او داسي نور .

صفات په دوه قسمه دي (صفات لازمه) او صفات عارضه (

١، صفات لازمه : هغه صفات دي چي دحرف نه بلکل نه جداکيږي که داصفت په حرف کي اداء نشي نو حرف په خپل حال نه پاته کيږي بلکه ددي نه بل حرف جوړيږي يا غير عربي حرف ورڅخه جوړيږي ياناقص اداء کيږي مثلاً په (ظ) کي داستعلاء او اطباق صفت دي که دا صفت پکي اداء نشي نو (ظ) څخه (ذ) جوړيږي . دغي وجهي نه داصفات حروفو پوري لازم دي او دي صفاتو ته مميزه ،مقومه ، ذاتيه ، او ضروريه هم وايي ذاتيه او مقومه ځکه ورته وايي چي که چيري دا اداء نشي نو دحرف ذات باقي نه پاتي کيږي او حرف کامل نه اداء کيږي . اومميزه ځکه و رته وايي چي ديو مخرج حروف يو دبل څخه جدا جدا اداء کيږي .

٢، صفات عارضه هغه صفات دي چي په بعضي حروفو کي په بعضي اوقاتو کي راځي او په بعضي او قاتو کي نه راځي او که چيري داصفات اداء نه شي په حروفو کي څه تغير نه راځي په خپل حال پاتي کيږي

مگر ددی حرف چه کوم زینت او حسن دی هغه ورسره ختمیر ی ددگی وجهی نه دی صفاتو ته مزینه ، محسنه ، محلیه او عارضه وایي مزینه او محسنه او محلیه دا دری واره په معنی دزینت و رکونکی راځي او عارضه دا معنی چي داصفت دحرف پوري لازم ندي کله پکي وي او کله نه وي . لکه څنگه چي مخکي بیان شو دلحن په اقسامو کي او که داصفات اداء نشي نو لحن خفي صورت نیسي .

دریم فصل (دصفات لازمه اقسام)

صفات لازمه ټول په (۱۸) قسمه دي چي لس پکي متضاده او (۸) پکي غیر متضاده دي متضاده دامعني چي یو دبل ضد واقع شوي وي يعني پنځه صفات دپنځو نورو ضدواقع شي او غیر متضاده هغه صفات دي جه ضد نلري لاندي جدول وگوري :

صفات لازمه

۱۱ صغیر
۱۲ قلقله
۱۳ لین
۱۴ انحراف
۱۵ تکریر
۱۶ نفشي
۱۷ غنه
۱۸ استطالت

صفات لازمه متضاده

۱، همس	غیر متضاده	۲، جهر
۳، شدت	توسط	۴، رخوة
۵، استعلاء		۶، استقلال
۷، طباق		۸، انفتاح
۹، اذلاق		۱۰، اصمات

په مختصر ډول دصفاتو ذکر وشوچي وروسته به ان شاء الله تفصیلاً ذکر شي کوم لس صفات متضاده چه ذکر شو همس دجهر ضد دي يعني کومو حروفو کي چي دهمس صفت موندل کيږي په هغو کي جهر نه راځي همدارنگه شدت درخوة ضد دي خو ددی دواړو ترمینځ یو بل صفت دي چي هغي ته توسط وایي همدارنگه استعلاء داستقلال ضد دي او اطباق دانفتاح ضد دي او اذلاق داصمات ضد دي .

اوصفات غیر متضاده بالمقابل ضد نلري ځکه دهغوي ضد بیان نشو .

۱، همس : همس په لغت کي داوازيټيټ والي ته وایي .

او د مجودينو په اصطلاح کي دهموسه حروفو داداء کولو په وخت کي آواز په مخرج کي پداسي ضعف سره او دريږي چه نفس جاري وي خو آواز کي یو قسم ته پستي او ټيټ والي وي او په کومو حروفو کي چه دهمس صفت موندل کيږي هغو حروفو ته مهموسه ويل کيږي او دا صفت په لس حروفو کي موندل کيږي چي مجموعه يي (فحټه شخص سکت) دي .

۲، جهر : جهر په لغت کې داواز اوچت والي ته وايي او په اصطلاح کې ددې حروفو داداء کولو په وخت کې آواز په مخرج کې پداسې قوت سره اودريري چې ددې وجهي نه نفس (ساه) بنديري او آواز کې يوقسم ته اوچت والي وي او کومو حروفو کې چه دجهر صفت موندل کيږي دي حروفو ته مجهوره وايي او مهموسه نه علاوه باقي ټول حروف مجهوره دي چه هغه (۱۹) حروف دي او دهمس ضد دي .

۳، شدت : شدت په لغت کې سختي والي ته وايي او په اصطلاح کې ددې حروفو د اداء کولو په وخت کې آواز په مخرج کې پداسې سختي او قوت سره او دريري چې پدې سره آواز بنديري او حرف قوي اوسخت اداء کيږي او داصفت په (۸) حروفو کې راځي چې مجموعه يې (اجدک قطبت) دي او په کومو حروفو کې چه داصفت راځي هغوي ته شديده وايي .

(توسط) دشدت او رخوت ترمينځ توسط يو صفت دې چه ددې لغوي معني ده درميان کې واقع کيدل او په اصطلاح کې ددې نه مقصد دشدت او رخوت درمياني حالت دي يعني ددې حروفو داداء کولو په وخت کې آواز نه دومره سخت وي لکه دشدت غوندي او نه دومره نرم وي لکه درخوت غوندي يعني دشديده وغوندي اواز فوراً نه بنديري او نه د رخوت غوندي آواز بلکل جاري پاتي کيږي بلکه يو درمياني حال غوره کوي او داصفت په پنځو حروفو کې راځي چه مجموعه يې (لن عمر) دي او دي پنځو حروفو ته حروف متوسطه وايي .

۴، رخوے : رخوے په لغت کې نرمي ته وايي او په اصطلاح کې درخوے حروفو داداء کولو په وخت آواز په مخرج کې پداسې نرمي سره اودريري چه دهغي وجهي نه آواز جاري پاتي کيږي دشديده او متوسط حروفو نه علاوه باقي ټول حروفو رخوے دي .

۵، استعلاء : استعلاء په معني د اوچتيدلو راځي دلغت په بناء او په اصطلاح کې دمستعليه حروفو داداء کولو په وخت کې دژبي بيخ پورته تالو طرف ته اوچتيري چه پدې وجهي سره دا حروف مفخم (پر) اداء کيږي او دا (۷) حروف دي چه مجموعه يې (خص ضغط قط) دي او په کومو حروفو کې چه داستعلاء ء صفت موندل کيږي هغي ته مستعليه وايي .

۶، استفال : استفال په لغت کې لاندي پاتي کيدلو ته ويل کيږي .

او په اصطلاح کې دمستقله حروفو داداء کولو په وخت کې دژبي بيخ بره تالوته نه اوچتيري بلکه لاندي پاتي کيږي چه ددې وجهي نه داحروف باريک اداء کيږي دمستعليه حروفو څخه سواباقي ټول حروف مستقله دي . داستفال صفت چه په کومو حروفو کې راځي هغي ته مستقله وايي .

۷، اطباق : اطباق په لغت کې بڼه پيوسته کيدلو ته وايي او په اصطلاح کې دمطبقه حروفو داداء کولو په وخت کې دژبي اکثره حصه يعني دژبي مينځ پورته تالو سره پيوسته کيږي چه له دي کبله دا حروف بڼه مفخم (پر) اداء کيږي او په کومو حروفو کې چې داصفت پيدا کيږي هغه حروفو ته مطبقه وايي او داخلور حروف دي (ص، ض، ط، ظ)

۸، انفتاح : انفتاح په لغت کې په معني دخلاصيدلو او جداپاتي کيدلو راځي او په اصطلاح کې دمنفتحه حروفو داداء کولو په وخت کې دژبي اکثر حصه يا بيخ پورته تالو سره نه پيوسته کيږي بلکه د هغي څخه

جدا پاتي کيڙي ڇي له دي کبله دا حروف پر نه اداء کيڙي بلڪه باريڪ اداء کيڙي او په کومو حروفو کي ڇي دانفتاح صفت موندل کيڙي هغه حروفو ته حروف منفتحه وايي دمطبقه حروفو څخه علاوه باقي ٽول حروف منفتحه دي .

۹، اذلاق : اذلاق په لغت کي په معني دتيزوالي راځي او په اصطلاح کي مذلقه حروف دشونڊو يا دڙبي دکناري څخه په سهولت سره اداء کيڙي . او داشپڙ حروف دي ڇي مجموعه يي (فرمن لب) دي .

۱۰، اصمات : اصمات په لغت کي په معني د منع کولو راځي او په اصطلاح کي داصمات حروف دخپل مخرج نه په مضبوطي سره اداء کيڙي ددي په اداء کولو کي لږ څه گراني محسوسيږي او په کومو حروفو کي ڇي داصفت راځي هغوته حروف مصمته وايي او دمذلقه حروفو څخه سوابقي ٽول حروف مصمته دي .

دصفات غير متضاده تشریح

۱۱، صفير : صفير په لغت کي شپيلى يا دمرغى آواز ته ويل کيڙي او په اصطلاح کي دصفيږيه حروفو داداء کولو په وخت کي يو تيز آواز دشپيلى غونډي راوځي لکه عزيز او که دا صفت پدي حروفو کي اداء نشي دا حروف بلکل ناقص اداء کيڙي او داصفت په درى حروفو کي راځي (ص ، ز ، س) .

۱۲، قلقله : قلقله په لغت کي جنبش اوحركت ته وايي او داينځه حروف دي ڇه مجموعه يي (قطب جد) دي او په اصطلاح کي ددي حروفو داداء کولو په وخت کي په مخرج کي يوقسم ته جنبش وي خودسکون او وقف په حالت کي قلقله زياتيږي او دحركت په حالت کي ډير کم کيږي .

۱۳، لين : لين په لغت کي نرمي ته وايي او په اصطلاح کي دلين دحروفو داداء کولو په وخت کي داحروف ډيرپه نرمي سره اداء کيڙي که غواږي ڇه مد ورباندي وکږي هم کولي شي او دا دوه حروفه دي (و ، ي) ڇه کله ساکن وي او ماقبل يي مفتوح وي لکه (خوف) ، (والصيف)

۱۴، انحراف : انحراف په لغت کي اوريدلو او مائل کيدلوته وايي او په اصطلاح کي د منحرفه حروفو داداء کولو په مختکي اواز دحافه لسان نه نوک (راس) لسان طرف ته او دراس لسان نه پشت لسان طرف ته ميلان کوي چنانچه په (ل) کي دحافه نه راس لسان طرف ته او په (ر) کي دراس لسان نه پشت لسان طرف ته ميلان کوي ځکه ڇي بعضي اوقات دسږي خيال نه وي د (ل) پرځاي (ر) او د(ر) پرځاي (ل) تلفظ کږي خصوصاً دادماشومانو څخه دارنگه غلطي زيات کيږي او دانحراف صفت په (ل) او (ر) کي راځي او دي دواړو حروفو ته حروف منحرفه وايي .

۱۵، تکرير يا تکرار : تکرير په لغت کي ديو شي بار بار تکرار کولو ته وايي او په اصطلاح کي دتکرير نه مراد ديو حرف پرځاي څو حرفه اداء کول .

اود تکرار څخه مراد مشابهت دتکرار دي او داصفت صرف په (ر) کي راځي او دحقيقي تکرار څخه ځان ساتل ضروري دي دحقيقي تکرار نه هغه وخت سږي ځان ژغورلي شي ڇه د (ر) داداء کولو په وخت کي دڙبي سر دتالو سره داسي مضبوط ولگي ڇي لرزه بلکل پکي رانشي په مضبوطوالي کي د

دومره مبالغه هم ونه شي چه آواز پکي بندشي دحروف شديده وو غوندي بلکه په (ر) کي دتوسط صفت خيال وساتل شي .

۱۶، تفشي : تفشي په لغت کي انتشار او خورېدلوته وايي او په اصطلاح کي د (ش) داداء کولو په وخت کي آواز په خوله کي منتشر کيږي لکه (منفوش) .

۱۷، غنه : دغني څخه مراد هغه آواز دي چې دنون او ميم د اداءکولو په وخت کي په پوزه کي ظاهرېږي په هيڅ حالت کي دنون او ميم څخه نه جدا کيږي متحرک وي او که ساکن وي او که پوزه بنده کيږي نو داصفت پکي نه اداء کيږي او دې غني ته غنه اني وايي او بل قسم ته يي غنه زماني وايي چه ددي تفصيل به وروسته ان شاء الله په صفات عارضه کي راشي .

۱۸، استطالت : استطالت په لغت کي طلب داورېدوالي ته وايي او په اصطلاح کي دا معني لري چې د (ضاد) داداء کولو په وخت کي دمخرج دشروع نه دمخرج تر اخره پوري آواز په تدريج سره ووځي يعني د نواجذ غاښونو او دژبي د کناري څخه آواز شروع شي په تدريج سره داسي ضواحوکو پوري ورسيري چې په آواز کي يو قسم ته اورېدوالي وي د (ظا) غوندي د دفتعاً زر ونه وځي دهمدي استطالت له کبله ضاد دظا څخه جدا کيږي نور په ټولو صفاتو کي ضاد او ظا مشترک دي چونکه دضاد مخرج نسبتاً نورو مخارجوته اوږد دي نوپه آواز کي يي هم اورېدوالي دي .

صفات عارضه

صفات عارضه هغه صفات دي چې کله په حرف کي موندل کيږي او کله نه موندل کيږي لکه څرنگه چې مخکي فصل کي دصفات عارضه و تعريف تفصيلي بيان شو صفات عارضه اجمالاً په لاندي ډول دي .

۱، تفخيم ۲، ترفيق ۳، حرکت ۴، سکون ۵، مد ۶، صله ۷، ادغام ۸، انقلاب ۹، اخفاء ۱۰، غنه زماني ۱۱، تسهيل ۱۲، ابدال ۱۳، حذف .

پورته صفات په دوه ډوله دي (عارض بالصفه) (عارض بالحرف) عارض بالصفه تفخيم او ترفيق ته وايي او باقي ټول عارض بالحرف دي دا عارض بالصفه څخه مطلب دادي چې هغه صف عارضه چې دکوم لازمي صفت دوجهي څخه پيداشوي وي مثلاً مخکي مونږ ولوستل چې د (خص ضغط قط) څخه علاوه باقي نور ټول حروف باريک تلفظ کيږي چې تعداد يي (۲۲) ته رسيري اوس په دي ۲۲ حروفو کي (الف، ل، ر) دا دري حروف داسي حروف دي چې هميشه باريک نه تلفظ کيږي بلکه په بعضي حالاتو کي باريک تلفظ کيږي او په بعضي حالاتو کي پر تلفظ کيږي په کومو حالاتو کي چې پر تلفظ کيږي په هغي کي صفت استعلاء عارض کيږي چې د هغي وجهي نه دا دري حروف پر تلفظ کيږي

څرنگه ڇي صفت استعلاء یو لازمي صفت دي نو د (الف ، ل ، ر) په حروفو کي تفخیم صفت عارضه دي ڇي دیو لازمي صفت دوجهي څخه پیداشوي دي .

او عارض بالحرف څخه مطلب داده ڇي هغه صفت عارضه ڇي دیو حرف دیوځاي کیدلو له کبله پیداکیري مثلاً دنون ساکن او تنوین ادغام یا انقلاب یا اخفاء یا په حروفو مده کي مد فرعي کول ځکه ڇي دنون ساکن او تنوین ادغام دحرف (یرملون) سره دیوځاي کیدلو له کبله کیرئ د (با) سره دیو ځاي کیدلو له کبله انقلاب کیري او همدارنگه په حروف مده کي مد فرعي دهمزي سره دیوځاي کیدلو له وجهي څخه کیري او که پر دوي باندي زقف یت سکنه وشي نو اخفاء ، انقلاب ، ادغام ، مد ، صفات پکي نه موندل کیري نو ددغي وجهي نه دي صفاتوته صفات عارضه وایي چه کله په حرف کي موندل کیري او کله نه موندل کیري .

شبه مستعلیه

(الف، لام، را) دادي واره حروف ته شبه مستعلیه وایي سره لادي نه ڇي دحروف مستعلیه دي خو په بعضي حالاتو کي دا حروف پر (مفخم) تلفظ کیري دحروف مستعلیه وترمینځ ڇي مجموعه یي (خص ضغط قظ) دي او ددي دري حروفو تر مینځ فرق دادي ڇي حروف مستعلیه همیشه پر تلفظ کیري که مفتوح وي یا مضموم یا مکسور و ی یا ساکن وي پدي حروفو کي د استعلاء صفت لازمي صفت دي ڇي بالکل ترینه نه جداکیري او په شبه مستعلیه حروفو کي (ل ، ر ، الف) تفخیم لازمي ندي کله پر تلفظ کیري او کله باریک نو دغي وجهي نه دپته شبه مستعلیه وایي یعنی دمستعلیه حروف سره مشابه دي .

اوس به دابیان کړو ڇي داحروف په کومو حالاتو کي پر تلفظ کیري او په کومو حالاتو کي باریک تلفظ کیري هریو به په خپل وارسره بیان کړو .

څلورم فصل

تفخیم او ترقیق

دلام دتفخیم او ترقیق حالتونه

دلام نه مقصد زمور فقط دلفظ (الله) دي لام دي نور لامونه ټول باریک تلفظ کیري صرف دلفظ د (الله) لام کله پر کله باریک تلفظ کیري .

لفظ د(الله) او اللهم دري حالتونه لري :

۱، که دلفظ دالله (ج) او اللهم لام څخه ما قبل فتحه وه نو مفخم تلفظ کیري لکه : هو الله ، مریم ، اللهم .

۲: همدارنگه که دي نه ما قبل ضمه هم وه مفخم تلفظ کیري لکه : عبدالله ، قالوا اللهم .

۳، که دلفظ دالله ج او اللهم څخه ما قبل کسره وه باریک تلفظ کیري لکه : بسم الله ، قل اللهم .

د(ر) دتفخیم اوترقیق حالتونه (ر) په شپږو حالتونو کي مخم لوستل کیري .

۱، راچي کله مضموم وي یا مفتوح وي مشددوي او که مخف وي لکه رَعَدٌ، رُزِقُوا، دُومِرَةٌ، ففروا .

۲، راچي کله ساکن وي او ماقبل يي مضموم یا مفتوح وي لکه : يُرْزِقُونَ، بَرِّقُ، ارسلوا .

۳، دراساکن نه ماقبل کسره عارقضی وي لکه : اِرْجِعُوا، ارجعی

۴، دراساکن نه ماقبل کسره اصلي منفصله وي لکه : رَبِّ اِرْجِعُونَ

او کله کسره عارضی هم وي او منفصله هم وي لکه : اَمِ ارْتَابُوا، ان ارتبتم .

۵، را ساکن وي او ماقبل يي کسره اصلي وي خو مابعدیي په يوه کلمه کي دحروف مستعلیه و څخه یوحرف راغلي وي لکه : مِرْصَادٌ، قِرطاسٌ، فِرْقَةٌ ، لبالمرصاد .خو حرف مستعلیه به مفتوح وي او که حرف مستعلیه د را څخه وروسته په يوه کلمه کي نه وه راغلي بیا را باریک لوستل کیري لکه : فَاصْبِرْ .؛ صَبِرًا .

۶، را ساکن وي او ماقبل يي هم ساکن وي او ماقبل يي مضموم یا مفتوح وي لکه : اَلْقَدَرُ ، اَلْعُسْرُ، الانهار .خوداصورت صرف وقف پوري خاص دي دوصل په صورت کي دا را متحرک لوستل کیري .

درا دترقیق حالتونه

را په پنځه حالتونو کي مرقق یعنی باریک لوستل کیري .

۱، رامکسوره مشدد وي او که مخف وي لکه (رَزِقٌ ، بِالْبِرِّ، رجالٌ)

۲، را ساکن وي او ماقبل يي کسره اصلي متصله وي او مابعد يي حرف مستعلیه نه وي لکه (فِرْعَوْنُ ، شِرْعَةٌ ، مریه)

۳، راساکن وي او ماقبل يي هم ساکن وي او ماقبل يي مکسوروي لکه لِذِي جَبْرٍ، وَلاِبِغْرٍ) خودادوقف په حالت کي وي .

۴، راساکن وي او ماقبل يي یای ساکنه وي لکه (خَيْرٌ ، قَدِيرٌ)

۵، رای مماله یعنی هغه را چي اماله پکي شوي وي لکه (مَجْرِهًا) اماله په ټول قران کریم کي صرف یوځای راغلي په روایت حفص (رح) کي (اختلافي ځایونه)

په قران کریم کي دري داسي کلمات دي چي په هغي کي اختلاف دي یعنی درا په هکله چي باریک تلفظ کیري که پر تلفظ کیري .

۱، یولفظ (مصر) دي ۲، بل لفظ (فِرَقِ) ۳، دريم لفظ (عَيْنِ الْقَطْرِ) دي بعضي وايي باريڪ تلفظ کيڙي او بعضي وايي چي پر تلفظ کيڙي خو په لفظ د مصر او عين القطر دوقف په حالت کي اختلاف دي او دوصل په حالت کي لفظ مصر کي را مفتوح ده پر تلفظ کيڙي او عين القطر کي را مکسوره ده باريڪ تلفظ کيڙي او په لفظ دفرق کي په وصل او وقف دواړو کي اختلاف دي . خلاصه دا چي په پورتنی دري کلماتو کي چي کوم را راغلي پدي کي تفخيم او ترقيق دواړه جائز دي .

دالف تفخيم او ترقيق

که چيرته دالف څخه مخکي حرف استعلاء راغلي وي نو الف هم ورسره مخم تلفظ کيڙي ځکه چي حروف استعلاء ټول مخم لوستل کيڙي لکه :

(صَالِحِينَ) خَالِدُونَ) او همدارنگه په لفظ دالله او اللهم کي هم الف مخم لوستل کيڙي او که دالف څخه ماقبل حرف باريڪ اوستل کيده نوالف هم ورسره باريڪ لوستل کيڙي لکه : نَاصِرِينَ .

دحروفو دتفخيم مراتب

دټولو څخه زيات لفظ دالله مخم لوستل کيڙي بيا وروسته ورپسي طا ، بيا صاد ،بياضاد، بيا ظا ،بيا قاف ورپسي غين ورپسي خا او بيا را همدارنگه دالف تفخيم هم دخپل دماقبل حرف په لحاظ دي يعني څومره چي ماقبل حرف يي مخم وي همدومره الف هم ورسره مخم لوستل کيڙي .

پنځم فصل

په بيان د اظهار ، ادغام ، اقلاب او اخفاء کي

په دي فصل کي دنون ساکن او تنوين احکام بيانوو .

نون ساکن او تنوين څلور احکامه لري . اظهار ، ادغام ، اخفاء ، اقلاب

۱، اظهار : اظهار په لغت کي بنکاره کولو ته وايي .

او په اصطلاح کي بغير دغني څخه يو حرف دخپل مخرج نه اداء کول .

کله چي دنون ساکن او تنوين څخه وروسته حروف حلقی راشي په دي کي اظهار کيڙي يعني بغير دغني څخه اداء کيڙي . لکه : مِنْ خَوْفٍ ، مَنْ أَمَّنَ او دي اظهار ته اظهار حلقی يا اظهار حقیقی وايي

۲، ادغام : ادغام په لغت کي (ادخال شيء في الشيء) يعني يو شي په بل شي کي داخلول او په اصطلاح کي ساکن حرف دمتحرک حرف سره داسي يو ځاي لوستل چي يو مشدد حرف ورڅخه جوړ شي .

دنون ساکن او تنوین څخه وروسته یې په بله کلمه کې حرف (یر ملون) راشي چې ټول شپږ حروف دي نو په نون ساکن او تنوین کې ادغام کېږي لکه : مِنْ وَ آل ، مِنْ الدُّنْهُ خو په څلورو حروفو کې ادغام مع الغنه کېږي چې مجموعه یې (یمنو) دي او په دوو حروفو کې چې مجموعه یې (لر) دي ادغام بغير الغنه کېږي یعنې په یمنو کې ادغام ناقص کېږي او په لر کې ادغام تام کېږي .

داغام ناقص او ادغام تام تفصیل به وروسته ان شاء الله راشي .

او کچیري دنون ساکن څخه وروسته حروف یرملون په یوه کلمه کې راشي بیا ادغام نه کېږي لکه : صِنُونٍ ، قِنَاوُنٌ په قران کریم کې صرف همدغه څلور کلمې راغلي پدې کې اظهار کېږي او دي اظهار ته اظهار مطلق وايي .

۳، اقلاب : اقلاب په لغت کې داسې معنی کېږي (تحویل الشيء عن وجهه) یعنې یو شي دخپل حقیقت څخه رااړول او په اصطلاح کې دنون ساکن او تنوین څخه وروسته چه (با) راشي په نون ساکن او تنوین کې اقلاب کېږي دغنی سره یعنې نون ساکن او تنوین په میم بدلېږي لکه : مِنْ بَعْدِ سَمْعٍ بَصْرٌ .

۴، اخفاء : اخفاء په لغت کې ستر یعنې پټولوته وايي .

او په اصطلاح کې داظهار او ادغام ترمینځ یو ساکن حرف اداء کول یعنې دنون ساکن او تنوین څخه وروسته چې حروف یرملون او حروف حلق او با څخه علاوه هر یو حرف چې راشي په نون ساکن او تنوین کې اخفاء مع الغنه کېږي لکه : أَنْفُسَكُمْ . أَنْتُمْ ، مِنْ قَبْلِ ، او اخفاء ټول (۱۵) حروف دي او دي اخفاء ته اخفاء حقیقي وايي .

دمیم ساکن احکام

میم ساکن دري احکام لري . ادغام ، اخفاء ، اظهار

۱، ادغام : دمنم ساکن څخه وروسته چې بل میم راشي پدې کې ادغام مع الغنه کېږي لکه : إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ

.....

۲، اخفاء : دمیم ساکن څخه وروسته چې با راشي په میم ساکن کې اخفاء مع الغنه کېږي لکه : وَمَهُمْ بِمُؤْمِنِينَ او دي اخفاء ته اخفاء شفوي وايي .

۳، اظهار : دمیم ساکن څخه وروسته چې دمیم او با څخه علاوه هر یو حرف راشي په میم ساکن کې اظهار کېږي او دي اظهار ته اظهار شفوي وايي لکه : فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ

دلام تعریف احکام

دلام تعریف دوه احکامه دي اظهار او ادغام

۱، الف دلام تعریف څخه وروسته نشي راتلاي په ۲۸ حروفو کي د ۱۴ حروفو څخه مخکي چي لام تعریف راشي په لام تعریف کي اظهار کيږي او په ۱۴ حروفو کي ادغام کيږي په هغه حروفو کي چي اظهار کيږي مجموعه يي (ابغ حجک وخف عقيمه) دي لکه : اَلْبُخْلُ، القارعه ، الكوثر ، ددي نه سوا په ۱۴ نورو حروفو کي ادغام کيږي لکه : اَلشَّمْسُ، التوبه ، الرحمن ، دي اظهار ته اظهار قمری وايي او دي ادغام ته ادغام شمسي وايي .

شپږم فصل دغني په بيان کي

دغني معني مخکي هم تيره شوه دخيشوم نه چي کوم آواز وځي هغي ته غنه وايي غنه په دوه قسمه ده (غنه آني) او (غنه زماني) غنه آني وي او که غنه زماني وي داصرف په ميم او نون پوري خاصه ده غنه زماني په نون او ميم کي په بعضي حالاتوکي راځي لکه څرنگه چي مخکي دنون ساکن او ميم ساکن احکام تير شول .

غنه آني : دنون او ميم لپاره صفت لازمي دي په هر حال کي پکي موندل کيږي که وغواړي او که ونه غواړي داصفت بلا ارادي اداء کيږي .

غنه زماني : د ارادي څخه بغير نه اداء کيږي او دا غنه لاندي په نون او ميم کي موندل کيږي :

۱، نون ساکن او تنوين څخه وروسته دحروف حلقی او لام او را نه علاوه باقي ۲۰ شلو حروفو کي کوم يو حرف چي راشي هلته غنه کيږي .

۲، دميم ساکن نه وروسته چي ميم يا باراشي (ميم مخفای او ميم مدغمه کي)

۳، نون او ميم چي کوم ځاي کي مشدد راشي فقط چي همد دري حالاتو کي غنه کيږي او دغني مقدار يو الف دي يعني ديو الف په اندازه د غنه وشي ديو الف اندازه داده چي خلاصه گوته بنده کړي يا بنده گوته خلاصه کړي .

اووم فصل په بيان کي د مد

مد په لغت کي اړدولو او کش کولو ته وايي .

او په اصطلاح کي په حروف مده او حروف لين باني د آواز اوړدول دي .

حروف مده دري دي (الف ، واو ، يا) کله چي ساکن وي او ماقبل حرکت يي دخپل جنس څخه وي لکه : قَالٌ، قَالُو، قِيلٌ او حروف لين دوه دي (واو ، يا) چي ساکن وي او ماقبل يي مفتوح وي لکه : مِنْ خَوْفٍ ، وَالصَّيْفِ

اول مد په دوه قسمه دي (مد اصلي) او (مدفري)

۱، مد اصلي : مد اصلي هغه مد ته وايي چي کوم سبب باندي موقوف نه وي حروف مده چه اداء کوي نو هغه خپله ورسه اداء کيري لکه : : قَالَ ، قَالُوا ، قِيلَ

که چيري پدي کلماتو کي مد ونه شي نو دحرف ذات باقي نه پاتي کيري او همدارنگه مد اصلي کوم سبب باني هم موقوف ندي .

۲، او مد فرعي : هغه مد ته وايي چي کوم سبب باندي موقوف وي کچيري مد فرعي اداء نشي دحرف ذات ورسره نه ختميري بلکه د کلمي چي کوم زينت او حسن دي هغه ورسره له مينځه ځي لکه سُوءَ ، قَالُوا ، اَمَّنَا .

دمد اسباب

مد اصلي خو صرف محل مد ته ضرورت لري . مد فرعي لپاره د دوه شيانو وجود ضروري دي (محل مد) او (سبب مد) محل مد هم دوه شيان دي (حرف مده) او (حرف لين)

او سبب هم دوه شيان دي : همزه او سکون لکه : والسماء پدي کي سبب دمد همزه ده او په رب العلمين کي سبب مد سکون دي .

دمد اسباب دوه دي همزه او سکون ددي دواړو دوه دوه اقسام دي (همزه متصل) او همزه منفصل) . (سکون لازم) او (سکون عارض) .

مد فرعي اجمالاً په څلور قسمه دي (مد واجب) ۲ (مد جائز) ۳ (مد لازم) ۴ (مد عارض) مد واجب ته مد متصل هم وايي او مد جائز ته مد منفصل هم وايي . مد فرعي تفصيلاً په (۹) قسمه دي چه په لاندي ډول دي :

۱، مد متصل (۲) مد منفصل (۳) مد لازم کلمي مثل (۴) مد لازم مخفف (۵) مد لازم حرفي مثل (۶) مد لازم حرفي مخفف (۷) مد لازم لين (۸) مد عارض لين (۹) مد عارض وقفي .

۱، مد متصل : هغه مد ته وايي چي دحرف مده څخه وروسته همزه په يوه کلمه کي راغلي وي لکه : سَوَاءً ، سُوءَ .

۲، مد منفصل : هغه مد ته وايي چي دحرف مده څخه وروسته همزه په جدا کلمه کي راغلي وي لکه : قَالُوا ، اَمَّنَا ، فَاَنْفُسِكُمْ . دي مدته منفصل ځکه وايي چه همزه په جدا کلمه کي راغلي او جايز ځکه ورته وايي په بعضي رواياتو کي راغلي او بعضي رواياتو کي ندي راغلي او بله خبره داده چي دا مد صرف د وصل په حالت کي کيري که مخکي کلمي باندي وقف وشي بيا دا مد نه کيري او مد متصل په وصل او وقف دواړو حالاتو کي کيري ددي ادواړو مدونو سبب همزه ده او دنورو مدونو سبب سکون دي .

۳، مد لازم کلمي مثل : هغه مد ته وايي چه دحرف مد څخه وروسته په يوه کلمه کي مشدد حرف راغلي وي لکه : اَلطَّامَةِ ، دَابَّةٍ ، الصَّاحَةِ

دلته سبب مد سکون دي کوم مشدد حرف چه دحرف مد څخه وروسته راغلي په حقيقت کي دا دوه حرفه دي اول ساکن اودوهم متحرک اول په دوهم کي مدغم شوي دي .

٤، مدلازم کلمي مخفف : هغه مد ته وايي چي په يوه کلمه کي دحرف مد څخه وروسته يو لازمي سکون راغلي وي لکه : اَللّٰنْ او دامد په ټول قران کريم کي صرف په همدغه يوه کلمه کي راغلي دي دلازمي سکون څخه مقصد دادي چي په هرحال کي ساکن وي يعني دوصل او وقف په دواړو حالتونو کي ساکن دي .

مدلازم حرفي صرف په حروف مقطعات کي راځي .

٥، مدلازم حرفي مثقل : هغه مدته وايي چي په حروف مقطعاتو کي دحرف مده څخه وروسته مشدد حرف راغلي وي لکه : (الم) کي اول مد مراد دي دلته هم دحرف مد څخه وروسته مشدد حرف راغلي خو مشدد حرف په اصل کي دوه حرفه دي اول ساکن دوهم متحرک اول په دوهم کي مدغم شوي د مد سبب دغه ساکن حرف دي .

٦، مد لازم حرفي مخفف : هغه مد ته وايي چي په حروف مقطعاتو کي دحرف مد څخه وروسته سکون راغلي وي لکه : (حم ، ق ، ص) ،

٧، مد لازم لين : هغه مد ته وايي چي په حروف مقطعات کي دحرف لين څخه وروسته سکون راغلي وي او دا مدپه ټول قران کريم کي په يوه کلمه کي دوه ځايه راغلي چي هغه عين دي ، په سورے مريم او سورے شورا کي مثال : (كهيعص) (حم عسق)

٨، مد عارض لين : هغه مد ته وايي چي دحرف لين څخه وروسته سکون عارضي راغلي وي يعني دوقف په سبب ساکن شوي وي لکه : (مِنْ خَوْفٍ وَالصَّيْفِ)

٩، مد عارض وقفي : هغه مد ته وايي چي دحرف مده څخه وروسته سکون عارضي راغلي وي لکه : (يَوْمِ الدِّينِ ، نَسْتَعِينُ)

دمدونو مقدار

مداصلي کي صرف قصر کيږي او دقصر اندازه يو الف دي ددي څخه زياد اوږدول جائز ندي او مد فرعي مختلف قسمونه لري نو دهغي مقدار هم مختلف دي چي تفصيل يي په لاندي ډول دي :

مد متصل اومد منفصل کي يوسط کيږي په توسط کي هم دري اقواله دي (دوه الفه ، دوه نيم الفه ، څلور الفه)

اومدمنفصل کي قصر هم کيږي خو په طريقه دجزري (رح) کي فقط دمدا لازم په اولني څلور قسمونو کي صرف طول کيږي دطول مقدار دري الفه يا پنځه الفه دي .

په مدلازم لين ، مدعارض وقفي اومدعارض لين کي طول توسط ، قصر دري واړه جايز دي مد لازم لين او مد عارض وقفي کي اول طول بهتر دي بيا توسط ، بيا قصر او په مد عارض لين کي ددي برعکس او

ل قصر بهتر بیا توسط بیا طول بهتر دي خو دلته دتوسط مقدار دوه الفه يا دري الفه دي مد متصل غوندي څلور الفی توسط جایز ندي کومو مدونوکی چه طول ، قصر دري واره جایز دي ددي دري وارو څخه به یواختیاروي یاطول یا توسط یا قصر دتلاوت په شروع کي چه کوم قول مو اختیار کړو دتلاوت تر آخره پوري به په هغی عمل کوي مثلاً طول مو اختیار کړو آخره پوري به طول باندي عمل کوي داسي نشي چي مثلاً یو ځای مو دوه الفی توسط وکړو بل ځای کي دري الفی توسط وکړي بلکه آخره پوي به همغه دوه الفی توسط باندي عمل کوي همدارنگه مد منفصل ته په مد متصل باندي ترجیع ورکړو ځکه چي مدمفصل ضعیف دي او مد متصل قوي دي او همدارنگه مد عارض لین ته په مد عارض وقفي ترجیع ورنکړو مثلاً په مد عارض وقفي کي موتوسط وکړو او په مد عارض لین کي مو طول وکړو داجایز ندي یا به په دواړو کي مساوات کوي یابه مد عارض وقفي ته په مد عارض لین ترجیع نه ورکوي چي مد عارض وقفي کي طول او مد عارض لین کي توسط وشي .

اتم فصل هاي ضمير

دهاي ضمير څخه مراد دواحد مذكر غایب ضمير دي کله چي داسم فعل يا حرف پوي متصل شي لکه : (رَسُولُهُ بِهٔ اَكْلَهُ) دهاي ضمير څلور قاعدي دي دوه ددي دحرکت په هکله دي او دوه بي دصله يا عدم صله په هکله دي (۱) که چيري دهاي ضمير څخه مخکي کسره وه يا ياي ساکنه وه نو هاي ضمير مکسور لوستل کيږي لکه : بهٔ اَلِيهٔ مگر ددي قاعدي څخه څلور کلمات مستثني دي چي دوه کلمو کي مضموم لوستل کيږي او دوه کلمو کي ساکن لوستل کيږي سره لډي چي ماقبل يي مکسوردي په کومو کلماتو کي چي مضموم لوستل کيږي هغه دادي (وَمَا اَنْسَيْنِيْهُ ، سورے كهف کي او عَلِيْهُ اللهُ سورے فتح کي او کومو کي چي ساکن لوستل کيږي هغه دادي (اَرْجِهٔ ، دوه ځايه سورے اعراف کي او فَاَلَقَهُ سورے نمل کي .

۲، که دهاي ضمير څخه ماقبل نه کسره وه او نه ياي ساکنه وه نو هاي ضمير مضموم لوستل کيږي لکه : (اَخَهٔ ، رَاءَ نُمْوُهُ) مگر دقاعدي څخه يو ه کلمه مستثني ده چه په هغه کي مکسور لوستل کيږي ، وَتَقَّهِ سورے نور کي پډي ها باندي همدغه دوه حرکت راځي يعني کسره او ضمه فتحه ورباني نه راځي لاندي دوه قاعدي دصلي او عدم صلي په هکله دي :

۳، که چيري دهاي ضمير نه ماقبل او مابعدواړه متحرک وو نو هاي ضمير کي صله کيږي که ماقبل يي مضموم وه نو صله دواو سره کيږي او که ماقبل يي مکسور وو نو صله ديا سره کيږي لکه : اَمْرُ اَلِي اللهُ بُوْجْهٖ سُوءَ الْعَدَابِ مگر يو کلمه ددي قاعدي څخه مستثني ده چه هغه يَرْضُهُ لَكُمْ سورے زمر کي دي سره ددي نه چه ماقبل او مابعد يي دواړه متحرک دي بياهم صله نه کيږي .

۴، که دهاي ضمير ماقبل او مابعد دواړه ساکن وو يا ماقبل فقط ساکن وو يا مابعد يي فقط ساکن وو نو پډي دري صورتونو کي په هاي ضمير کي صله نه کيږي مثالونه يي لاندي ذکر دي (مِنْهُ الْمَاءُ ، مِنْهُ اَيْتُ) مگر په يوه کلمه کي (فِيْهِ مَهَانَا) ددي قاعدي څخه مستثني ده سره لډي چه ماقبل يي ساکن دي خو بياهم صله کيږي صله دي ته وايي چه حرکت اوږد اداء کړل شي که حرکت ضمه وه دومره يي اوږد کړي چه وروسته ورنه واو ساکن جوړ شي او همدارنگه که حرکت يي کسره وه نو دومره يي اوږد کړي

چه یا ساکن تر جوړه شي او صله دوقف په صورت کي نه پيدا کيږي بلکي دوصل په صورت کي کيږي

لاندي کلماتوکي صله نه کيږي ځکه چه پدي کلیماتوکي ها دنفس کلیمي څخه د مَانَقَّةُ سورے هود لئن لم تَنْتَه دوه ځايه سورے شعراء کي او يو ځاي سورے مريم کي لئن لم تَنْتَه

سورے علق کي فواکه سورے مومنون لاندي يو څوکلیمات دي چه صورت دهاي ضمير غوندي دي خو په اصل کي ها ضمير ندي بلکي دي ته هاي سکتہ وايي او دا همیشه ساکن دي هغه کلمات دادي : لَمْ يَنْسَنَهُ ، سورے البقره کي اِقْتَدَهُ ، په سورے انعام کي كِتَابِيَهُ دوه په سورے احاقه کي او همدارنگه يو ځاي مَالِيَهُ راغلي دي سُلْطَتِيَهُ يو ځاي په سورے الحاقه کي او دوه ځايه جَسَائِيَهُ په سورت الحاقه کي مَاهِيَهُ په سورے الفارعه کي چه داتول کلیمات دي نهه ځايه راغلي دي

نهم فصل

په بيان دادغام کي

ادغام په لغت کي ادخال شيء في الشيء ته ويل کيږي يعني يو شي په بل شي کي ننوستل او په اصطلاح کي دوه حروفونه په داسي ډول يو ځاي کول او لوستل چه يو مشدد حرف ورڅخه جوړشي .

سبب او مخرج په اعتبار سره ادغام په دري قسمه دي . (ادغام مثلين) (ادغام متجانسين) (ادغام متقاربين)

ادغام مثلين : دپته وايي چه دوهم مثل حروف يو په بل کي مدغم شي لکه : اذهب بکتابي .

ادغام متجانسين : دپته وايي چي ديو مخرج حروف يو په بل کي مدغم شي لکه : اذظلموا .

ادغام متقاربين : دپته وايي چه دوه قيب المخرج حروف يوپه بل کي مدغم شي لکه : من ربه .

دمدغم په اعتبار سره ادغام په دوه قسمه دي (ادغام صغير) (ادغام كبير)

ادغام صغير دپته وايي چه مدغم حرف ساکن وي يعني دساکن حرف په متحرک حرف کي ادغام کيدل لکه : (اليکم مرسلون)

ادغام كبير دپته وايي چي مدغم حرف متحرک وي يعني مدغم او مدغم فيه دواړه متحرک وي امام حفص رحمه الله عليه دروايت مطابق ددي ادغام په ټول قرانکريم کي صرف پنځه مثالونه موندل کيږي .

(اتحاجوني) (تامروني) (لاتامنا) (نعما) (مکني)

د ادغام او کيفيت په اعتبار سره ادغام په دوه قسمه دي (ادغام تام) او (ادغام ناقص)

[Pick the date]

کمپیوٽرايز : عبدالبصير (رحمانی)

تجوید

ادغام تام هغه ادغام ته وايي چي دمدغم حرف هيڅ يو صفت باقي پاتي نشي لکه : مِنْ لَدُنْهُ ، مِنْ رَبِّهِ .

ادغام ناقص : هغه ادغام ته ويل کيږي چه دمدغم حرف کوم صفت باقي پاتي شي لکه : مِنْ وَالٍ

دحکم په اغتبار سره ادغام په دوه قسمه دي (ادغام واجب) او (ادغام جائز)

په مثلين او متجانسين حروفو کي ادغام واجب دي اومتقاربين حروفو کي ادغام جايز دي ادغام مثلين کي صرف ادغام تام کيږي او ددي ادغام ۱۴ صورتونه په قرانکريم کي موندل کيږي .

۱، دبا ادغام په با کي لکه (اذهب بکتابي)

۲، دتا ادغام په تا کي لکه (فماربحت تجارتهم)

۳، ددال ادغام په دال کي لکه : (قددخلوا)

۴، دعين ادغام په عين کي لکه : (تسطع عليه)

۵، درا ادغام په را کي لکه ک (وذرربک)

۶، دفادغام په فا کي لکه : (فلايسرف في القتل)

۷، دکاف ادغام په کاف کي لکه : (يدرك كم الموت)

۸، دلام ادغام په لام کي لکه : (کلابل لاتكرمون)

۹، دميم ادغام په ميم کي لکه : (اليکم مرسلون)

۱۰، دنون ادغام په نون کي لکه : (من نشاء)

۱۱، دواو ادغام په واو کي لکه : (عصوو)

۱۲، دها ادغام په ها کي لکه : (يوجهه)

۱۳، ديا ادغام په يا کي لکه : (لدي المرسلون)

۱۴، دذال ادغام په ذال کي لکه : (اذهب)

دادغام متجانسين ټول ۷ صورتونه په قرانکريم کي راغلي دي چه شپږو کي تام ادغام کيږي او يو صورت کي ناقص ادغام کيږي په کومو صورتونو کي چي ادغام تام کيږي هغه په لاندي ډول دي :

۱، دتادغام په دال کي لکه : (انقلت دعوائه)

۲، دتا ادغام په طا کي لکه : (وقالت طائفے)

۳، ددال ادغام په تا کي لکه : (قذتين)

٤ ، دڌال ادغام په ڙا ڪي لکه : (ادظلموا)

٥ ، دڌاادغام په ڌال ڪي لکه : (يلهٺ ڌالک)

٦ ، دبا ادغام په ميم ڪي لکه : (اركب معنا)

او په لاندي يو صورت ڪي ادغام ناقص ڪيري

٧ ، دطا ادغام په تا ڪي لکه : (بسطت ، فرطت ، فرطم ، احطت) داغام متقاربين چه لام تعريف په حروف شمسيه ڪي ادغام هم ورسره حساب ڪري ٽول ٨ صورتونه په قرانڪريم ڪي موندل ڪيري خو په څلوصروتونو ڪي تام ادغام ڪيري په دوه صورتونو ڪي ادغام ناقص ڪيري او په يوصورت ڪي ادغام اختلافي ڪيري او په يو صورت ڪي ادغام اختياري ڪيري . په لاندي صورتونو ڪي تام ادغام ڪيري .

١ ، دلام تعريف ادغام په حروف شمسيه ڪي لکه : (الشمس)

٢ ، دنون ساکن او تنوين ادغام په لام ڪي لکه : (من ادنه ، هدي لبني اسرائيل)

٣ ، دنون ساکن او تنوين ادغام په را ڪي لکه : (من ربه ، من ثمره رزقا)

٤ ، دلام ادغام په راڪي لکه : (قل رب)

٥ ، دنون ساکن او تنوين ادغام په واو ڪي لکه : (من وال ، مغرے ورحمے)

٦ ، دنون ساکن او تنوين ادغام په يا ڪي لکه : (من يقول ، نومذ يود)

٧ ، دنون ساکن او تنوين ادغام په ميم ڪي لکه : (من ماء مهين ، دا ادغام اختلافي دي بعضي وايي چي دا غنه دنون دي او بعضي وايي چه داغنه دميم دي .

٨ ، الم نخلقكم ڪي دکاف ادغام په کاف ڪي اختياري دي يعني ادغام تام او ادغام ناقص دواړه جائز دي خو ادغام تام بهتر دي .

داغام موانع

دمثلين لپاره د ادغام موانع :

کله چي دوه هم مثله حروف سره جمع شي اول ساکن دوه متحرک نو ادغام کول واجب دي مگر حروف مده خپل هم مثله ڪي ادغام نه ڪيري لکه : في يوم ، الذي يوسوس ، ان الذين امنواو عملوا الصالحات حُڪه چي دلته ثقل پيداڪري او ادغام دثقل لري کولو لپاره ڪيري او بله وجه داده چي ادغام قريب المخرج حروفو ڪي ڪيري دا دواړه حروف خپلوڪي بعيدالمخرج دي حُڪه اول حرف مده دي او دوه متحرک دي او دريمه وجه داده چي که چيري ادغام وشي نو دحروف مده مديت به ختم شي يعني دمثلين لپاره د ادغام موانع داده چي اول حرف به مده نه وي متجانسين لپاره لپاره د ادغام موانع په لاندي ٻول دي :

ڪله ڇي دوه هم جنسه حروف جمع شي او ل ساکن دوهم متحرک نو ادغام و اچب دي مگر حروف حلقی پخپل هم جنس کي ادغام نه کيڙي لکه : فاصح عنهم ، حکه ڇي ثقل پيدا کيڙي متقارب لپاره دادغام موانع په لاندي ډول دي دلايه هم دمخکي غوندي حروف حلقی پخپل متقارب کي ادغام نه کيڙي لکه : فسبحه . همدارنگه حروف حلقی په غير حلقی کي هم ادغام نه کيڙي لکه : لاتزغ قلوبنا . او همدارنگه دلام هل او لام بل او لام فعل ادغام په نون کي نه کيڙي لکه : هل ندلکم ، قلنا ، بل نقدف ، بلحق علي الباطل .

لسم فصل اجتماع ساکنين

اجتماع ساکنين څخه مقصد د دوو ساکن حروفو جمع کيدل دي او دا په دوه قسمه دي (علي حده) او (علي غير حده)

۱ ، اجتماع ساکنين علي حده ديتنه وايي څه دوه ساکن حروف سره جمع شي پداسي شان څه او حرف يي مده وي او دواړه په يوه کلمه کي وي لکه : اللئن ، دابے ددي حکم دادي ڇي اول ساکن پخپل حال پاتي کيږي هيڅ تغير پکي نه راځي دوقف او وصل په دواړو حالتونو کي يوشانتي لوستل کيږي .

۲ ، اجتماع ساکنين علي غير حده :

ديتنه وايي څه دعلي حده د دوو شرطو څخه يو يا دواړه شرطونه پکي موجود نه وي څه ددي دري صورتونه جوړيږي .

۱ ، دواړه ساکن حروف په يوه کلمه کي وي خو اول ساکن حرف مده نه وي لکه : القدر العسر وغيره ددي حکم دادي څه دوقف په حالت کي دواړه ساکن حروف په حال باقي پاتي کيږي او په وصل کي دوه ساکن باندي کسره راځي او داجتماع ساکنين صرف دوقف په حالت وي .

۲ ، دمخکني صورت برعکس يعني اول ساکن حرف وي خودواړه په يوه کلمه کي نه وي لکه : قالوا الحمد ، في الارض ، قالوا اللئن ، دا په اصل کي په قالوا الحمد ، في الارض ، قالوا اللئن وو .

ددي حکه دادي څه په لوستلو کي اول ساکن حرف حذف کيږي اوکه وقف ورباندي وشي بيا په خپل حال پاتي کيږي ځکه څه بيا اجتماع ساکنين صورت نه نيسي .

۳ ، دريم قسم دادي څي اواړه شرطونه موجودنه وي يعني اول ساکن نه حرف مده وي او نه په يوه کلمه کي وي لکه : قل الحق ، قل الحمد ، قديرالذي ، ددي حکم دادي څي دو باندي ضمه راځي او دوو باندي فتحه راځي په کومو باندي څي ضمه راځي هغه دادي (څه اول ساکن ميم جمع وي لکه : انتم العلون عليكم الصيام) ۲ (څه اول ساکن هغه و او لين نوي څه دجمع لپاره وي لکه دعوالله رعو العذاب ، څه په اصل کي دعو او رء و وو او په کومو باندي څه فتحه رځي دادي ۱) (څه اول ساکن د من جاره نون وي لکه : من الناس ، من الله ، ۲) (څه اول ساکن د الم ميم وي څه دسورت ال عمران په سرکي راغلي کلچه لفظ الله سره وصل شي لکه : الم الله

دترتيل دوهم جزء معرفه الوقوف

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**